

Nu caut gura văii...

Emaanastasia

Nu caut gura văii...

Nu caut gura văii, ci armele iubirii
Ca să rescui cu ele, doar patima robirii
O dată să mă-ncumet, ca să alerg prin noi
Cu anii neputinței, pe umerii lor goi.

Nu caut viața asta alei cu felinare
Ci număr mii de stele cu-a minții alinare
Prind luna iar de colțuri și soarele de braț
Când îmi rescui iubirea aceasta cu nesaț.

Nu caut rătăcirea s-o scriu pe-un colț de vise
Ci merg către grădina ideilor nescrise
Că umbra-n somn pe noapte o ține în foaier
Scoțând cu dânsa vântul ce sforăie stingher.

Nu caut amintirea să mă coboare-n zare
Ci îmi ridic privirea cu-a lunii arătare
Și-arunc în soare focul ce s-a aprins de dor
În clipa când te caut să cântându-ți de amor.

Nu caut fericirea să-nalțe sfinte steaguri
Că spre dumnezeire trec ale clipei praguri
Și prind de brațul nopții, doar soarele din noi,
Lăsând sorți de izbândă, albastre vise noi.